

Attilâ İlhan _ Kimi Sevsem Sensin

KİMİ SEVSEM SENSİN Attilâ İLHAN "

...gözyaşlarımla o makbere girdim de çağıladım elden giden o dostları andım birer birer '...bilmem ki neredeler?' diye sordumdu onları derhal o makbere dedi: '...bilmem ki neredeler?'" Nâsırüddin-i Tûsî (Çev. Hüseyin Rifat) sevmek için geç ölmek için erken "...eksik olmaz gamımız bunca ki bizden gam olup her gelen gamlu gider şad gelip yanımıza..." fuzûlî yalnızlığı denemek gecenin ortasında ne işin var yıldızlara dokunma yanarsın bak birazdan ay da batacak karanlık bulaşmasın ellerine tersin döner yolunu bulamazsın içi dışı uzay tozu yansımalar sahi mi yalan mı anlayamazsın bir rüya gemisi iskele sancak dokunup geçiyor hayallerine ağlayasın gelir ağlayamazsın sevmek insanın yüreği kadar küçükse büyüğünü taşıyamazsın yalnızlığı da dene oldu olacak nasıl yankılanır derinden derine iyi midir kötü mü çıkaramazsın insanı ancak kendisi tamamlar içinde başka dışında başkasın eksiğin fazlana elbet bulaşacak öbürü sığacak bunun derisine yoksa sabaha sağ çıkamazsın nasıl olduysa... nasıl olduysa birden adım unuttum adını unuttuğum o sıcak şehirde yıldız alacası yüzen bir zakkum yanımda o hayal kız ikide birde yolunu gözlerine bakıp bulduğum sahi ben ne hırçın bir çocuktum ele avuca sığmaz aklı fikri şiirde mısra mısra başımı belaya soktum izmir cezaevi dokuzyüz kırk bir'de kaşla göz arası liseden kovuldum inanmakta geç sevmekte çabuktum bazen yaşadıklarım aklıma gelir de kaç kere umutsuzluğun yolunu tuttum istenmeyen adam hemen her devirde hemen her devirde ateşten bir buluttum binlerce umuttan belki bir umuttum saklı sevda cam yeşili bir kız çok kirpikli saçları nasıl karanlık bir kıvılcık örtülü bir güzellik benzeri olamaz dudaklarındaki kan etkiliyor asıl duyarlığı alıngan gönlü ikircikli ne yazsam ona tutsak / adı şehnaz belki kadın belki çocuk iyice kuşkulu hangi tutku buğulamış camlarını bazen ne çok var bazen ne kadar az kan kırmızı yaşayıp yaz akşamlarını okşaması boğulmak öpmesi uğultulu sabah olsam ona tutsak / adı şehnaz saklı sevda sevdaların en saklanmış birbirimizde çok fena kayboluyoruz hiç kimse birbirimizin yerini tutamaz benimle yaşayamadığı ona uygunsuz hiçbir şeye değişmem onunla yaşanmış

uygunsam ona tutsak / adı şehnaz saklı bir sevdadır bulduk sığındık bu
büyülü bir aşk çünkü yasak gizli bir mutluluk ki ne söylesem az bin yıl
da yaşasak hiç de yaşamasak varımız yoğumuz aşkımız artık hayatım
ona tutsak /adı şehnaz sevmek için geç ölmek için erken akşamın acı su
karanlığı içinden soğuk kadife teması yalnızlığın şuh bir kahkaha
balkonun birinden î l gizli işareti midir bir başlangıcın sevmek için geç
ölmek için erken başbaşa çay elele yürümek derken boğaz vapurları mı
iskele sancak telefonda kaybolmak sesini beklerken insan insanı yeniler
doğrudur ancak sevmek için geç ölmek için erken içimdeki gökkuşağı
besbelli neden bulutların içinden kuşlar yağıyor bir şiire başlarsın birini
bitirmeden hiç kimse gözlerine inanamıyor sevmek için geç ölmek için
erken sevmek sevildiğini bile fark etmeden yaklaştıkça ölüm soğuk bir
yağmur gibi sevmek zehir zemberek ve yürekten gecikerek de olsa
vuruşur gibi sevmek için geç ölmek için erken neydi o bir zamanlar?
"...o bütün haneme teşrifini güşetti meğer sevk-i şûrideyi gördüm gelür
amma ne gelür..." nedim kimi sevsem, sensin... kimi sevsem sensin /
hayret sevgin hepsini nasıl değiştiriyor gözleri maviyken yaprak yeşili
senin sesinle konuşuyor elbet yarım bakışları o kadar tehlikeli senin
sigaranı senin gibi içiyor kimi sevsem sensin / hayret senden nedense
vazgeçilemiyor her şeyi terk ettim / ne aşk ne şehvet sarışın başladığım
esmer bitiyor anlaşılmaz yüzü koyu gölgeli dudakları keskin kırmızı jilet
bir belaya çattık / nasıl bitirmeli gitar kımıldadı mı zaman deliniyor kimi
sevsem sensin / hayret kapıların kapalı girilemiyor kimi sevsem sensin /
senden ibaret hepsini senin adınla çağırıyorum arkamdan şımarık
gülüşüyorlar getirdikleri yağmur / sende unuttuğum hani o sımsıcak iri
çekirdekli senin gibi vahşi öpüşüyorlar kimi sevsem sensin / hayret in
misin cin misin anlamıyorum aydınlık neyin oluyor? aydınlık neyin
oluyor senin gökyüzü akraban filan mı beni bulur bulmaz gözlerin
şimşek çakıyorum yalan mı yüzünde yalazını gezdirdiğin saçlarından
tutuşmuş orman mı akla ziyan bir şey elektriğin ayışığı mavisini
dudaklarından mı o ışık zenginliği mi giyindiğin uzay tozları mı
yıldızlardan mı elime dokunduğu an elin güneşler açıyorum sahi ondan
mı aydınlık neyin oluyor senin süheylâ değildi adın hangi bulutlara niçin
sarındın gözlerindeki mavi kimin gökyüzü süheylâ değildi başkaydı adın

gölüşlerin donuk neş'e öksüzü o erken sonbahar görüntüsü inceden inceye boyanmaz mıydın kirpiklerinin lacivert örtüsü süheylâ değildi başkaydı adın ellerin buz gibi ağzının büzgüsü kaç yalnızlığın gizli üzüntüsü ne yapsan ne etsen anlaşılmadın belki sebep kendini aşmak dürtüsü süheylâ değildi başkaydı adın nabızlarında pişmanlığın gürültüsü gülümsemen soğumuş çiçek ölüsü zorro / kamçılı kadın gözlerin kaç gece eder dudakların kaç karanfil gülünce sehpalara devriliyor kızgınlığın kaç yanardağı sevişmen savaştan beter yenen yenilen belli değil fena halde kayıp veriliyor kimin kolu kimin bacağı yalnızlığın simsiyah panter vahşiliği zehirli bir yeşil dişleri ısırıldıkça sivriliyor bilinmez ne zaman ısıracağı yok yok elinde ölmek yeter cam tozu kumsal soğuk sahil şeffaf bir sonsuzluğa giriliyor tanrının sizi bulamayacağı neydi o bir zamanlar istanbul ve sen / neydi o bir zamanlar sanki gençliğime doğru yaşlanıyordum çengelköy'de yaz unutulmaz erguvanlar hangi yanıma dönsem seni bulurdum içimdeki lambanın kırıldığı anlar istanbul ve sen / sırsıklam yaşananlar yanardöner bir ayna yeniden ruhum çengelköy'de yaz unutulmaz erguvanlar gözlerinin sisinde sevdalı bir yolcuym hayal meyal gemiler dumanlı limanlar istanbul ve sen / ikinizden kalanlar tekrar tekrar ısrarla yaşayıp durduğum çengelköy'de yaz unutulmaz erguvanlar rüya mıdır gerçek mi kendi kendime sorduğum istanbul ve sen / neydi o bir zamanlar her sabah, yanılmak!.. "...belâ budur ki alıştı belâlarınla gönül gamın da gelse dile bâis-i meserret olur..." nefî her sabah, yanılmak!.. sabah olmak her gece kolay mı sanırsınız bulutları dağıtıp güneş olarak doğmak denizle gök arasında çiy yorgunu şehre kurşun kubbeleri buğulu minareleri ıslak soğuk bir trenden inmiştiniz / yalnızdınız bilmem kaçınıcı defadır / yine yanılmıştınız hiç uyumamıştınız / gözleriniz yanıyordu yolculuk sanki bitmemişti / birdenbire kendinizi vagonda unuttuğunuzu sandınız sanki katar soluk soluğa tırmanıyordu dumanlı rampaları / bir kılıç gibi çıplak tiz çığlıklarıyla aydınlığı doğrayarak bilmem kaçınıcı defadır / yine yanıldınız jilet mavisini bir kadın elinde purosunu değdiği yer açılıyor çok fena keskin kim olduğunu bilen yok / işin doğrusu yüzünü kaybetmiş aynalarda arıyordu amerikan bara tünemiş sek vodka içiyor geçmişinden rusça bir şarkı arayarak sarhoş

olamamak en büyük korkusu bilmem kaçınıcı defadır/ yine yanıldınız elbet en kötüsü sokaklarda tutuklanmak hani bir kere iki yanınızda iki sivil polis beyoğlu'ndan çekilip nasıl koparılmıştınız nabız gibi vuran o kötü ve karanlık his yakanızı hâlâ bırakmadı asla bırakmayacak bilmem kaçınıcı defadır / yine yanıldınız yağmur gemileri o gemiler ki yağmur taşır gece sabaha karşı birden korkularımıza bulaşır gök gürültüsüyle derinden o gemiler ki yağmur taşır gözümüz kamaşır şimşeginden o gemiler ki başkalaşır çelişkinin diyalektiğinden gücü çok sonra anlaşılır insana eklediğinden o gemiler ki başkalaşır gelişir değiştirdiğinden o gemiler ki şafağa ulaşır ümitlerimizin ateşinden devrimden devrime yanaşır nasıl da büyür kendiliğinden o gemiler ki şafağa ulaşır bir çığlık gibi bedreddin'den mevsimdir mevsimdir müphem bir meltem yoklar dal uçlarını gizlice ürperir yaseminler körfezde deniz dalgın bilinmez hangi aşktan arta kalmış vahim bir yalnızlığı dinler mevsimdir artık erken kararır sular her biri bir bulut ardına sinmiş yıldızların korular terk edilmiş ağaçlar duman duman yalılar تنها , kanlıca ilk yağmurla serinler mevsimdir nedense ölmeye heveslenir insan uzaya bir avuç yıldız tozu gibi savrulmaya rayından çıkmıştır yaşamak bir eskimişlik duygusu nereye baksan gücü yetmez kimsenin kimseyi kurtarmaya çünkü ne güzeller zehir zemberek güzeldir artık ne zehir zemberek çirkindir yeni çirkinler yalan / şehir ne büyük bir yalan bu şehir karşı sahil yağmur bulutları ışıklar üstüne teyellenir bir yanılısamanın ışıkları epeyce titrek hicranlı sarı mahur mu yoksa nihavent midir eski bir şarkının rüzgârı hangi bestekâr unutmuş kimbilir yalnızlığa dağılmış mısraları güftesinden sonbahar akşamları nedim-î şeydâ'dan sanki bir şiir ayaklandıran çağrışımları 'kız mısın oğlan mısın kâfir'? kandilli kiiçüksu anadoluhisarı bir yerde 'üç çifte kayak' intizar eyler hünkârı bir yalan ki durmadan eksilir bakarsın o resim hicranlı sarı inanılmaz bir hızla her an değişir şirket-i hayriye'nin yorgun vapurları toplar her iskeleden beyhude yolcuları yalandan yalana kaç şehir eskitilir yanılısama hiç görmediğim gökler vahşi yeşil ağır şehirler oturmuş altına içinden sular geçiyor erimiş cam parıltıdan göz gözü görmez olmuş bu kız sevdiğim o kız değil bir başka yüz takmışlar suratına kendisiyle kavgalı sabah akşam kirpikleri maviymiş dudakları mormuş insanlarla yanılmış eski sahil

şarkılar asılı günün her saatına hangi rastladığıma kimi sorsam kimin kim olduğunu bilmiyormuş denizin üstü yıldız çil çil çil dağların arkasında saklı fırtına kötü bir rüyadaymışız tamam ne yapsan bir sona ermiyormuş uçuk kızlar balladı uçuk kızlar sızıyor uykularına soğuk elleri mosmor gözleri loş fena halde sarhoş içine ağlayan ayılamayacak bugünden yarına hayatları nafile hayalleri boş donuk dudaklarının kıyısında kan nasıl kayboldukları anlaşılamıyor sanki hep borçludurlar başkalarına en kral sebep mumya yalnızlıkları sorular büyütürler cevabı olmayan baykuş kahkahaları bütün şakalarına başlayıp korkudan yarım bıraktıkları araniyor anonsu polis radyolarından nasıl kayboldukları anlaşılamıyor bu nasıl sonbahar?.. "...dilde gam var şimdilik lûtfeyle gelme ey sürûr olamaz bir hanede mihman mihman üstüne..." râsih bu nasıl sonbahar?.. böyle sonbahar mı olur tadı kalmamış eylül akşamlarını fena boşaltmışlar ne o kızlar hani varla yok arası bir tebessüm gibi hayalimizde yaşar sinemadan çıkmışız yağmur başlamış ne vahim bir korkunun birden anlaşılması beyoğlu'nda karartma eflatun tramvaylar o gizli hüznler ki hiç anlaşılmamış böyle sonbahar mı olur yüreği titremiyor asfalt beton ve cam her tarafı otomobil bilançoda bir rakam çektiğimiz acılar bitmesiyle bir oluyor aşkların başlaması telefonda bozdurulup duygular kirleniyor mavi mora dönüşmüş sarılar çoktan yeşil yanlış ama kim biliyor bir de bu var yaşamak doğruların yanlışlarda aranması boğaziçi'nde sis unutulmuş vapurlar ayaküstü aşk görünmez camlara mı çarptım dalgınlığın aynasında o akşam bambaşka bir şehre uçacaktım yıldız yağmurundan sıırıslam yalnızlığında o kadın bekliyordu yanlış bir hayalin şehrinde kaldım sevdiği ben değilim anlatamam o aşk bu değildi tasarladığım büyük bir tenhalık nasıl korkmam korkularım bir canavar doğurdu bilmem n'apsam nereye kaçsam yeşil karanlığında ağır tutsağım gözlerinden çıkmak başlıca tasam saçlarının zincirinde elim ayağım kirpikleri süngü takmış bir ordu bütün saatler bir anda durdu ayaküstü intihar korkunun bıraktığı yerdeki kız ölümünü o dakika tanıyor bir muamma intihar nedeni oysa genç az bulunur bir ağız teni hiç kullanılmamış elleri yeni korkunun bıraktığı yerdeki kız yasaklarını mı aşamıyor bir başkası olmak mı isteği yoksa kendine mi ulaşamıyor yok mu bir yürekten seveni korkunun bıraktığı

yerdeki kız hızla karanlığa azalıyor çizgilerinden çıktı bedeni ortada kan kokusu kalıyor ne geleni var ne gideni ayaküstü cinayet bira yeşili oğlan alaca bıyık bir eli silahında uyur / neme lazım murassa bir kılıç gibi yakışıklı çetrefil dili var anlayamadığım kulağı tırmalıyor hayli çapaklı yıldızlardan çok fena alacaklı olanca aydınlığını yürütmüşler dilinin altında bir şeyler saklı zindan karanlığında öğütmüşler galiba gün ışığına meraklı bir yosmaya takılmış saçaklı adamın aklını başından alan kahkahası bol iyice çingiraklı allığı ruju yalnızlığına bulaşan hele yürüyüşü nasıl tumturaklı dolar yeşilinde yosmanın aklı ne yapsa boş bira yeşili oğlan bu işin sonu tabancalı bıçaklı siyah beyaz bir film belki bir roman ayaküstü cinayet suratu ağlamaklı Üsküdar paşakapısı izmir'li osman 'aranıyor' bak sözümü dinle çok fena ıslanmışsın kirpiklerinde parlak su damlacıkları yüzün bütün ıslak dudakların soğumuş titremek geliyor içinden durmaksızın yine silme bulut büyükdere açıkları o şilep geçiyor yine siste boğulmuş ortaköy'de görmüştük sahlep içerken birbirimize sevdalı açıklamaksızın biter mi hiç insanın kendine soracakları hâlâ o kız mısın herkese meydan okumuş afişlemeye giden kalkıp her sabah erken fakültede tutuklanmış sınav çıkışı ansızın dağdağalı yılların biz kayıp çocukları aşkımız sabıka kaydı gençliğimiz uçurulmuş ekmek al ben unutmuşum eve dönerken gülümse tozu gitsin yalnızlığımızın düşünme yakalanırsak olacakları farkına varmasınlar arandığımızın ben tuzparça yerdeyim ben tuzparça yerdeyim o bir düğüm dolaşık ne karanlık bir gece arkası görünmüyor yıldızları dökülmüş yaptığımız yanlışlık başladığımız örgü nedense yürümüyor model seçimi kötü hesaplaması çok zor halbuki bir zamanlar ne hızlı başlamıştık sanki o karanfiller vazosunda duruyor boğaz'ın laciverdine aydan dağılan ışık eli saydam bir büyü elime dokunuyor ikimiz sanki hayal tepeden tırnağa âşık asla görülmeyecek bir filmde yaşamıştık bugün vardığımız yer gözümü korkutuyor o vücudunda rahat kendisiyle barışık ben kendime kısayım bu aşk bana sığmıyor neş'esi köpük köpük işi gücü taşkınlık taşıdığım tasayı besbelli taşıyor benim varlığım her an korkudan aşınıyor vehimlerim bir orman ıssızlığa alışık çiftin çifte yalnızlığı soğuk ağaçlar yapraklan buz tozu fahişeler kırmızı ağzı burnu duman hiç kimse bilmiyor kaybolduğumuzu ne polis ne basın ne haber

bir radyodan tarlabası'ndaki yamuk bir oteldeyiz asansörde küf kokusu koridor kimsesiz kimliğimiz yakışmıyor başkasını denedik ben dolu tabancayım o dalgalı bir deniz camlar sabah oluyor bütün gece seviştik hâlâ duman tütüyor kalçalarından en büyük kumar ölmek hiç anlaşılamadan yoksa deneyecek miyiz bu tatsız kumarı kim kurtulmuş çiftlerin ağır yalnızlığından biri öbürünün kazılmamış mezarı çok gençtik belki ondan bunu kestiremedik çiftin çifte yalnızlığı en büyük rezillik di'li geçmiş... " ...ey meh leyâl-i vesvese hîz-i firakta sen gelmeyince hâtıra busen neler gelür..." nâbi di'li geçmiş 1. gecenin karanlığında uzun adamlar yanlışı bir yağmurun iplerine dolaşmış daha yanlışı bir yalnızlığa doğru gidiyor senin beklediğin gemiler hiç gelmeyecek hiç gelmeyecek o uzun saçlı çocuk hani geceleri dudaklarını boyayan korkunç bir çetrefilliğin uçurumundaki ne kimse onu bekliyor ne de o kimseyi daha sonra kara trenler ışsız trenler uçuşur ateş böcekleri asker sigaraları savaş henüz başlamamış eli kulağında herkes kimi öldüreceğini tasarlıyor di'li geçmiş 2. aydınlığı bu kadar soğutabilmek ne zor bulutları küçük camlara sığdırabilmek mahzun yolcuların baktığı pencerelerdeki okullar erken tatile girdi çünkü savaş sessizlikten uyanırsın gece sabaha karşı alışık olmadığın bir saat üç buçuk hiç üşümediğin bir rüzgâr sokaklarda yalnız bir çocuk geceleri çok kalabalık deniz kuşları mavi beyaz tuzlu rüyalarına gülcemal yola çıkmış iki baca dört direk uzak çan sesi gezinti güvertesinden bütün bir ömür varılamayacak o liman di'li geçmiş 3. boğaziçi'nde yağmur dumanı edebiyat-ı cedide -uzakta bir piyano onu bişüphe bir kadın çalıyorcenap şahabettin'den kalktı 'inşirah' kime uğrayacak intihar etti beşir fuat anlayan tek kişi çıkmadı porselen vazoda yaseminler şevki bey hicaz sedefli udundan damla damla azalan paşa kızı peder bey merhum selânik'de şehîd-i hürriyet ah nerde mülâzimler o eski mülâzimler teşkilât-ı mahsûsa'dan kolağası fikri bey tırnova tebriz'den getirmiş mutantan mahzunluğunu iki kadeh rakı arkasından hain redifli gazeller 'kantocu' peruz seyrânda seyr-ü-sefer mefluç berlin'den avdetinde hilmipaşazade eflâtun bey hicranını almanca tekellüm edermiş rivayet hoelderlin nâm şâirden manzumeler okuyarak öyle ağır yalnızlığı herkese vermiyorlar ne kadar izmir / 1 akşam uçuşan o beste kürdili

hicazkâr bir genç kızın tamburundan hicranla dolu mimozalar çiçeğe durmuş civciv sarısı yarasalar kara bir haber gibi dağıldılar gözleri kalın sürmeli kirpikleri rimel kumral saçlarını 'avrupa' kestirmiş o hangi kadın dudakları 'yürek' boyalı yeknesak nal sesleri atlı tramvayın izmir palas'da miralay zeki bey çok sigara kolu Sakarya'da kalmış 'malulen mütekait' gâzi'yle rakı içmişliği var / hâlâ anlatırlar kordon'da akşam kızillığı تنها martılar kapısı yaldızlı kupa arabası çifte at koşulu pasaport iskelesi'nden izmir palas'a rahvan hoş geldiniz nevnihal hanım bendeniz zeki içindeki o harp ne yapsa bitmiyor ki ne kadar izmir / 2 ay ışığında donuk ince ve uzun soru işaretleri midir gece leylekler sabahlara kadar sordukları nedir denizde yıldız zenginliği uzakta izmir müstesna açık balkon kılcal hanımelleri kristal nargilesiyle hemhal şam'dan getirmiş zurefa-yı kirâm'dan nurhayat hanım saçını 'erkek' kestirmiş kravatu italyan akşam sefalarına tenhada ud çalan kim selim-i sâlis damlıyor kanlı mızrabından 'hâlâ kanayan kalbimi aşk âteşi dağlar' 'hizmet' gazetesi sermuharriri zeynel besim sarhoş mandolinleriyle sandalda italyanlar 'her çeşit motor aksamı ithal edilir' feltrinelli ve şürekası'na rakip bulunamıyor inciraltı'ndan son seferi 'uşak' vapurunun limanda gece vardiyası kuru üzüm ve incir pul pul terlemiş tahmil tahliye amelesi çift atlı arabalar hangi rüyayı taşıyor sırada alman şilebi var s/s brandenburg ne kadar izmir / 3 tuzlu ve uzak temmuz'ları osmanzade'nin şu geçen son tramvay mıdır iskele'ye çatakkaya'da yıldız yağmuru kızılca kıyamet ilk incir mahsulü borsa'ya yarın geliyor yazıhanenin camları yumuşamış öyle sıcak ter buharlaşıyor havada yeşil sinek vızıltıları halimağa çarşısı'nda hamallar izmir'i taşıyor banco di roma'da ayrı bir hesap açılacak 'mübadil' osmanidis'in evinde rumca konuşulur bunlar yanya eşrafındanmış çok zengin uykularında sabaha kadar akdeniz çocukluğu bütün karşıyaka kızını nilüfer'e tutulmuştur bacakları mevzun beli ince burnu afrodite çarşıda bisiklete binmiş beyaz bir kuğu hayal defterinde sevgilisi robert taylor tavla rüzgârı sert esiyor hepyek ve düşüş zeki bey'in kahvesi nargileler rafta lejyoner yandan çarklı bir / ıhlamur iki / adaçayı üç 'küçük' tal'ât bey dalgın / kafkasya'da mıdır? mehtapta gülümseyen alaycı yunuslar ne kadar izmir / 4 yağın güneş tozudur billur palmiyelerden ne çok ağustos böceği / yalnızlığa

uzayan deniz süt liman / yaprak kımıldamıyor ispanya'da iç savaş 'non
passaran!' ışıktan süs kılıçları ayna parıltısından buz mavisini sürâhiler
aydınlığa doymuş ışımadan boğulmuş üzüm taneleri ne çok ağustos
böceği / yalnızlığa uzayan nefesini tutmuş askıda kızlarağası hanı new
york borsası'nda buhran / fiyatlar düştü bıçak açmaz lövanten
ihracatçının ağzını çünkü matmazel raymonde'la evlenecekti karabiber
ağaçlarının yanına yaklaşılamaz ne çok ağustos böceği / yalnızlığa
uzayan bombilibom'dan çikolata alıyor / kim bu çocuk naldöken'de bir
nefer atladi atlı tramvaydan parlak yeşil körfez'de cıvalı ışığın kalınlığı
sıcağın krallığı mutlak artık ne ses ne soluk yalnız ağustos böcekleri /
yalnızlığa uzayan taze kesilmiş karpuz kokusu / tek ferahlık ne kadar
izmir / 5 kalın sonbahar hüzünleri / mektepler açık 'türküz cumhuriyetin
göğsümüz tunç siperi' soğuk denize dalıp çıkan karabataklar zincirleme
şimşekler ki küf yeşili kilitlenir yağmur sersemidir taşlıkta ıslak serçeler
herkes ulucak'tan dönmüş menemen yasak 'hükümet önü'nde kubilây'ı
kesmişler divan-ı harb-i örfî / menemen'de sehparlar / sehparlar camlardan
bakan o baylan kız / habersiz midir bulutlarda kaybolmuş bakışları /
tahrirli ela gramofonda 'deniz kızı' eftalya / bestenigâr karşıyaka
sinemalarında nedense fransız filmleri dudaklarını kelebek boyamış
ferhunde hanım balkonda kaşlarını alıyor elinde dev aynası yüreği fena
karanlık / bu kaçınıcı sigara kocasından tiksiniymiş sevdiği adam da
ondan iskeleden kalktı cumhuriyet vapuru / akşam camlarında gözyaşları
/ giden çocukluğumuz mu? körfez'de sis yoğunluğu / izmir görünmüyor
birden ışıktan kılıcı küstah projektörün çağrışımlar "...sunar bir câm-ı
memlû bin lehî peymânedden sonra döner vefk-i murâd üzre felek amma
neden sonra..." sabit -1. birbiri olmak!.. gece ıssız bir mağazada
yapayalnız iki kız boy aynalarına girmiş sessiz sedasız yüzlerini
değişeceklermiş birbiri olmak için hangisi hangisidir artık
anlayamadığımız onlar mı yalan söyledi aynalar mı yalan yüzlerinden
mi bıkmışlardı artık yoksa birbirine mi hayran ne olursa olsun
neresinden bakılırsa bakılsın artık tek bir şey kesin bir daha
çıkamayacaklar girdikleri aynalardan -2. m'ba geceye saydam bir tokat
tutuştı kıpkızıl neonlar 'hotel senegal' dışarda soğuk bir yağmur gizlice
buz tozu içerden o vahşi tat fildişi sahili'nden tam-tamlar ne kadar

gizemli ne kadar derinden inanılmayacak kadar beyaz yamyam dişleri arasında mısır sapından piposu yassı ve küt burun deliklerinden salkım salkım dumanlar ışık çakıntıları pırıl pırıl kafasında uyanır uyanmaz çünkü her sabah saçlarını usturayla kazıtıyor üstüne yoktur doğrusu otelin camdan terasında m'ba / başlıbaşına bir örgüt konuştuğu kim varsa o dakika anti-emperyalist o dakika afrika'ya kazandırıyor -3. o kızlar... o kızlar değil bunlar hani saçları kehribar çalınmış iki zümrüt ki gözleri kabahatlı bakar onlar asla gelmez sana sen kalkıp gidersin her akşam şehvetleri düzeltir yanlışığını harıl harıl sabaha kadar -4. beykoz'a yolculuk şirket-i hayriye'nin en sonbahar vapuru 'halaskar' sırtlan ıığı bir düdük çalıp su tozu bir dumanla kalkar galata köprüsü'nden güverte soğuk sigaraların ateşinden rüzgârda kıvılcımlar "...valde sizlere ömür beykoz'a yolculuk..." "...iyileşeceğinden ne kadar umutluyduk geçen ziyaretimizde ud çalmıştı bize '...nihansın dideden ey mest-i nâzım!... nasıl da mutluyduk dün gece sabaha karşı işte ansızın..." "...insan annesi ölünce anlar içindeki çocuğun hiç ölmeyeceğini aklına geldikçe kahrolur bunu anlamakta neden bu kadar geciktiğini..." 1-5. kanlıca'da mehtap mehtap denizde inceliyor sanki uçuşan ateş böcekleri en kör en karanlık bakanların bile görebilecekleri mihrabad'da bülbüller yüreklerine korku salan yoksa bir şey mi gördüler heyecanlı ötüşleri kıvılcımlar halinde yıldızlara yükseliyor kanlıca'da unutulmuş ahşap bir yalıda belki edebiyat-ı cedide'den kalan o pirinç mangaldaki öylece kurumuş sahur ateşleri ve eşref ağa'dan bülbüllere inat 'aşıkane' bir feryat -ki uzaktaki münzevi bir piyanodan rüyalarımıza giriyor yankılı bir karanlıkta büyük su şarılıtı gökyüzüne uzanmış lacivert serviler sonra açıp devasa kanatlarını ağır ağır dünyadan bir ejderha havalanır yıldızları örterek meçhul gezegenlere -6. ikinizden hanginiz ikinizden hanginizin saçları gece laciverdi siyah yıldız tozundan ışıltılı ve zengin bakır çalığı gözleri derin yer yer eflatuna çalıyor ikinizden hanginizin nemli dudakları fuschia kirpikleri kaşlarına dolaşık ağzı fena halde âşık başladığı her öpüşte kalıyor ikinizden hanginizin neyi noksan neyi fazla ikinizden hanginize sorsan her defasında kendisini ötekisi sanıyor çok fena aldanıyor sahi siz hanginiz hanginizsiniz -7. mustafa suphi'nin neferi aynalıçeşme'deki bekâr odası nemli soğuk o boşluk o kadar تنها ki

insanın fisiltısı yüksek tavanından yankılanıyor camları sırsıklam donuk bir boşluk dışarda / neredeyse akşam 'hicranlı' bir yağmur yağıyor uzun ve 'matruş' bir adam kaybolmuş piposunun dumanları arasında elinde bir kitabın rusçası sanki bakû'dadır 'doğu halkları kurultayı'nda kırmızı gözleriyle dalmış salondaki 'galeyan'a bakıyor "... az önce kürsüden indi zinovyef yoldaş alkış kıyamet bütün millet ayağa kalktı bu işin sonu selamet!.." aynalıçeşme'deki 'bekâr odası' camları sırsıklam dışarda / handiye akşam 'hicranlı' bir yağmur yağıyor vahim bir suç işler gibi konuşmaktayız başbaşa bu defa bir ben bir de o uzun ve matruş bir adam ne kadar da uzun yorgun elleri parmakları adeta yerlere akıyor mustafa suphi'nin 'neferi' 'sarı' mustafa -8. yoksa 'tecrit'te misiniz? siz kimsiniz yoksa kimsesiz misiniz neden soğuk böyle soluk benziniz yoksa haftalardır 'tecrit'te misiniz kapı duvar sağır arayan soran yok o dipsiz boşluğa düşmekte misiniz? -9. yazın son günleri... ufkun sonsuzluğuna hiç şaşmıyorlar rüzgârın gizli ıslığını hiç kimse işitmiyor hangisi anlayabilir yazın son günlerinde تنها plajın ağır hüznünü bana bir şimşek çak "...leşger-i gaza geldi dil şehrine kondu çok çok koşturdu yer yer fitne vü âşüb-ü gavgâ semt semt..." bakî sonra o güller sonra o güller ay ışığında vahşi bilinmez hangi acıların kanattığı sonra o saklı kokular yapışkan ıslak ve dişi insanı tepeden tırnağa ter içinde bırakarak sonra o sıcak o çocuk gülüşleri uzaktan içine sanki yıldızların aktığı sonra bülbüller yahya kemal bey'in kanlıca'da bıraktığı karışır en ümitsiz yalnızlığa sabaha karşı çırpınarak sonra 'melal ve hicran' ve çaresizliği boş bir silah gibi taşımak bakıp o yoksul kalabalığa parmak uçlarında kan 'nobran ve derbeder' sonra hayaller hayaller hayaller 'kurt' mustafa divan-ı harbi'nde sanık 'kemalist' fedailerin yaşattığı -körüklü çizme avcı ceketini kayzer bıyıkteşkilât-ı mahsûsa 'artığı' sonra müstesna ölümler 'melali anlamayan' neslin tanıyamadığı sultan galiyef mollanur vahidof ve mustafa suphi ve ethem nejat görünür zaman zaman saat o saat kıvılcım yüklü bir duman etrafta barut kokusu boş mermi kovanları boşalmış fişeklikler ve 'mazlum milletler'in uğultusu bir dağdan öbür dağa yankılanan asya'dan afrika'dan sonra boğaz'ın pusu fecrin en dokunaklı anları ezanlar dağılıyor eski istanbul'dan beylerbeyi sarayı'nın sabah mahmurluğuna şeker ahmet paşa'nın kayıp bir tablosundan eflatun

ve mor martılar uçurulmuş bir yağmur loşluğuna kimse kimseyi anlamıyor yâkup cemil bey çoktan teşkilât-ı mahsusa'dan kovulmuş idam mangasının kurşunları yağıyor göğsündeki 'liyâkat nişanı'na yani epeyce zindan gelirdi devrilirdi nisan müstesna çiçek kokularıyla insanın kafasını karıştıran yukarda bir akşam ebruli bir akşam ki perde perde açılan bir şaşaa bir şehrayin bir ihtişam billur kadehlerde rakı bulanık duman duman dudaklarda mısralar mısralar ki nâzım'dan savaş yıllarının ağır karanlığında ufkumuzu gizlice aydınlatan gelirdi devrilirdi nisan müstesna çiçek kokularıyla adamın kafasını karıştıran sonra birkaç sansaryan hanı birkaç duruşma arkasından sağırların dilsiz sükûneti yani epeyce zindan bu yaz da... neden aynı kızlar neden yine boğaz'da bu yaz da kirpikleri dargın dudakları kırgın gizli bir nazda yoksa تنها mıdırlar belki biraz da neden aynı kızlar neden yine boğaz'da bu yaz da geçmişle geleceğin kesiştiği çaprazda yine aynı sevdalar aynı ihtirastan aynı çıkmazda hayali bir ferahnak görünmez incesazda neden aynı kızlar neden yine boğaz'da bu yaz da hesap kitap hesap kitap ne de olsa insanız korktuğumuz da olmuştur ne yalan söylemeli diz çöküp ferane avlularında soğuk duvar diplerine çifte kelepçeyle cıgara içtiğimiz peynir ekmek yediğimiz meyyus ve düşünceli hesap kitap ne de olsa insanız korktuğumuz da olmuştur ne yalan söylemeli mapusanede mehtap bakır çalığı küf yeşili ay ışığında şakırtısı idamlık teşbihlerin uykusunda sayıklayanlar hafızanın perişanlığı çağrışımların seli mapusanede gece dışardakinden çok daha kalın çok daha karanlık fosforlu ve derin sübyan koğuşu pejmürde kadınlar koğuşu bitap siyasiler vesveseli mapusanede mehtap bakır çalığı küf yeşili hesap kitap ne de olsa insanız korktuğumuz da olmuştur ne yalan söylemeli bana bir şimşek çak... bana bir şimşek çak ortalık fena karanlık yüreğim örtülüyor ağır bir dalgınlığa genişliyorum durmadan değişen o mevsimde dağlarda kalın omuz omuza bulutlar çok fena kalabalık ellerim çıplak bana bir şimşek çak kötü bir tuzaktayım bilmem ne yapsak aklımda fikrimde onlar yaşlı ve genç erkek ve kadın korkularına tutsak bana bir şimşek çak içim içime sığmıyor artık vahim bir çağrışımdan daha vahimine atlamaktayım bana bir şimşek çak belki fena halde yanılmaktayım o ince kız çocuğu gün doğmadan her sabah bir

hapishaneden bir nezarethaneye kelepçeli götürülüyor dudakları titrek gözlerinde buğu bilmem ki nasıl anlatayım bağışlanmaz suçu dünyayı sevmek bir de o adını bile bilmediği kıvırcık saçlı 'devrimci' öğrenciyi fakülte kapısında vurulmuş yağmurun altında çıplak bana bir şimşek çak çok yanlış anlaşılırdım hesabım yanlış bir mahkemede görülüyor içimdeki zemberek boşandı boşanacak yüreğim örtülüyor yaşamak mı gerek yoksa unutmak mı şaşırırdım galiyef 'yoldaş' ne olacak galiyef 'yoldaş' sibiryaya sürgünü sanki yalın bir bıçak kayarak bir kırlangıç hızıyla bulutların arasından karanlığın böğrüne saplanacak galiyef 'yoldaş' ne olacak galiyef 'yoldaş' sibiryaya sürgünü elinde bir mektup eski yazıyla artık yüzünü bile unuttuğu karısından burnunda sadece kokusu ilkbahar kadar müşfik sonbahar kadar yumuşak galiyef 'yoldaş' ne olacak avrasya'da hâlâ 'mazlumlar'ın uğultusu kısa bozkır atlarının nallarından gizli kıvılcımlar ki etrafa saçılıyor 'azadlık' mermileridir çekirdekleri çelik cehennem gibi sıcak bana bir şimşek çak sâlâ veriliyor görünmez minarelerden izmir'de 'istirdat'ı yaşamaktayım bir yangın soluğu sokak içlerinden kordonboyu'nda muzaffer atlılar fahrettin paşa'nın süvarisi bana bir şimşek çak yolumu aydınlatacak gazi'nin gözlerinden